
ROZMYŚLAWANIE (1) *sb n*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg [*N* rozmyślawni(e).] ◊ *G* rozmyślawniã. ◊ [*A* rozmyślawni(e).]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Myślenie, zastanawianie się, rozważanie; tu: o tajemnicach religijnych, sprawach ostatecznych: przeżywanie mistyczne, kontemplowanie:

rozmyślawanie w czym: NiemObr 82 cf Szereg.

[*Wyrażenie: »rozmyślawanie śmierci«: Wszyftek żywot mądrego rozmyślawanie iest y ma być śmierci. Owa gdzie lię iedno obrocę/ wżędj á wżędy Philosophią tę rozmyślawanie śmierci Piłmo ludziom záleca/ wżędy inkulkuie. ArtHom A3.*]

Szereg: »rozmyślawanie i ćwiczenie«: W którym liście X. Arcybiskup totis viribus vsiłuię ludzi połpolitych Chrześciánńkich/ od rozmyślawania/ y ćwiczenia pilnego/ w piśmiech ś. odwieść NiemObr 82.

Cf **ROZMYŚLAWAĆ**, [**ROZMYŚLAWAĆ SIĘ**]

RS